

י"ד במרחשוון תש"ף
12 בנובמבר 2019

בס"ד

פסק דין

בעניין:

רוכשי תכשיטים

(להלן: התובעים)

נגד:

חברת תכשיטים

(להלן: הנתבעים)

הצדדים קבלו את הח"מ (להלן: ביה"ד) כבוררים הן לדין והן לפשרה, וחתמו על הסכם בורות כנדרש.

ביה"ד קיים דיון בנוכחות הצדדים.

לא נפרט בפסה"ד את כל הטענות שנטענו בפנינו, ואת כל הראיות שהוגשו. אלא רק את עיקרי הדברים.

עובדות וטענות:

א. בתאריך 03.07.2017 רכשו התובעים תכשיטים (2 זוגות עגילים + שרשרת) מאת הנתבעים. התכשיטים עשויים זהב ומשובצים בהם יהלומים. הרכישה הני"ל לא תועדה ע"י קבלה או חשבונית.

ב. לטענת התובעים המחיר ששילמו עבור התכשיטים הוא 35,000 ₪. לדבריהם התשלום היה במזומן בשקלים + בדולרים + בזהב.

ג. התובעים טוענים כי הם זוכרים היטב כי חלק מהתשלום היה במעטפה המכילה \$ 5,000, היות וזוהי מעטפה המכילה כסף שקיבלו לחתונתם, והם שמרו אותה לשימוש מעין זה.

ד. הנתבעים מכחישים כי קבלו 35,000 ₪ עבור התכשיטים הני"ל. הם אמנם אינם זוכרים את המחיר המדוייק בו מכרו את התכשיטים, אולם הם מזכירים כי מדובר במכירה שהתרחשה לפני כשנתיים, כך שסביר שאינם זוכרים את המחיר המדוייק.

- ה. הנתבעים מציינים כי זהו מחיר גבוה בהרבה מהתכשיטים שהם מוכרים,¹ ובוודאי היו זוכרים מכירה בסכום כזה. מה עוד שלדבריהם מכירה בסכום כה גבוה היתה מוציאה להם שם של "יקרנים" ופוגעת בעסקיהם. לדבריהם מחיר התכשיטים הנ"ל במכירה מסוג זה² אינה יותר מ-15,000 ₪ לכל היותר.
- ו. התובעים משיבים כי המחיר במקרה זה גבוה יותר מהמקובל, היות והתכשיטים עוצבו במיוחד לפי בקשת התובעת.
- ז. אמנם הנתבעים מודים כי חלק מהתשלום היה בזהב – 90 גרם זהב ישן. שווי של הזהב היה בזמן המכירה כ-2,600\$. לדבריהם שאר התשלום היה בשקלים ודולרים (בערך בשווי 10,000 ₪).
- ח. התובעת בקשה להחליף את הסוגרים מפלסטיק (בעגילים) לסוגרים מזהב – והנתבעים עשו כן. בהמשך טענה התובעת כי העגילים והשרשרת גורמים לה אלרגיה.^{3 4} ולכן היא מעוניינת לבטל את הרכישה, היות ואינה יכולה לענוד את התכשיטים.
- ט. הצדדים התווכחו בענין, אולם בסופו של דבר, לאחר זמן, ולאחר התערבותו של אחי התובעת,⁵ הסכימו הנתבעים לבטל את הרכישה, ולהחזיר את הכסף ששילמו התובעים. אולם כנ"ל הצדדים חלוקים מהו הסכום ששולם.
- י. בין הצדדים התקיים הליך גישור, ואח"כ הוצע בורר אחר. הנתבעים הסכימו תחילה להחזיר 10,000 ₪, ובהמשך הסכימו אף להחזיר 15,000 ₪.
- יא. התובעת ציינה שלא נגרמה לה אלרגיה מתכשיטי זהב אחרים שהיא עונדת, ויתכן כי האלרגיה נגרמה היות והתכשיטים הנ"ל עשויים מזהב K14 ולא מזהב K18. התובעת מציינת כי חשבה שגם התכשיטים הנ"ל עשויים מזהב K18.
- יב. הנתבעים מציינים בענין הסוגרים, כי הם קונים אותם ולא מייצרים אותם. ובכל אופן הסוגרים עשויים מזהב K18, כך שלטענתם אין סיבה שתיגרם תגובה אלרגית לעגילים.
- יג. הנתבעים מציינים עוד כי בין החלפת הסוגרים לבין הדרישה לביטול המכירה כתוצאה מהאלרגיה חלפה שנה. דרישה זו (לביטול המכירה) עלתה רק בפגישה

¹ בלשון הנתבעים: "אנחנו אף פעם לא מוכרים במחירים כאלה".

² מכירה לחברי הבורסה או למי שהופנו על ידי חבר בבורסה (אחי התובעת). מכירות אלו נעשו בעבר כמעט תמיד במזומן וללא תיעוד.

³ בדיון שהתקיים בפנינו הסבירה התובעת כי נגרם לה דימום באזניים מהעגילים וגירוי מהשרשרת.

⁴ לא הובאו בפנינו ראיות לטענת האלרגיה.

⁵ יהלומן במקצועו. למעשה אחי התובעת הוא שהפנה את התובעים לרכוש את התכשיטים אצל הנתבעים.

המשותפת עם אחי התובעת בתאריך 01.04.2019. לטענתם לא סביר לבוא בדרישה לביטול מכירה כשנתיים לאחר המכירה.⁶

יד. התובעת טוענת, כי למעשה קבלה את התכשיטים לאחר החלפת הסוגרים, כמעט שנה לאחר מועד הרכישה. הנתבעים מכחישים טענה זו. לדבריהם החלפת הסוגרים השניה היתה כמה חדשים אחרי המכירה ולא שנה.

טו. הנתבעים מציינים כי גם ההצעות שהציעו להחזיר 10,000 ₪ או 15,000 ₪ הן לפני משורת הדין.

טז. הנתבעים מציינים כי מחיר היהלומים כיום נמוך בהרבה ממחירם לפני כשנתיים.

יז. התובעים אינם דורשים פיצוי על עגמת הנפש שלטענתם נגרמה להם.

דין:

יח. אם היינו באים להכריע בדין זה רק על פי טענות הצדדים ביחס לסכום ששולם עבור התכשיטים, אזי טענת התובעים היתה חזקה יותר. הן מטעם שהנתבעים מודים במקצת, הן מטעם שדברי התובעים מבוררים יותר, והן מטעם שיותר מסתבר במקרה הנ"ל שהנתבעים, בהיותם בעלי חנות, הם הטועים בסכום המכירה.

יט. אמנם יש לציין כי אין לתובעים ראיות מוחלטות לטענתם,⁷ אלא רק טענות מסתברות יותר.

כ. אולם בכל אופן, המקרה שבפנינו איננו הלוואה או פקדון וכד', אלא עסקת מכירה. עיסקה שנעשתה לפני כשנתיים. עסקה כזו, יהא התשלום אשר יהא, ניתנת לביטול רק בטענת "מקח טעות" ע"י טענת מוס במקח.

כא. בכל טענות התובעים לא מצאנו טענה המצדיקה ביטול העסקה. הן מחמת הזמן הרב שחלף, הן מחמת חוסר הוכחת טענת האלרגיה, הן מחמת שלא נאמר במפורש ע"י הנתבעים (וגם לא נטען ע"י התובעים שהנתבעים אמרו כך) שהתכשיטים עשויים זהב K18, הן מחמת שהסוגרים החדשים אכן עשויים זהב K18, הן מחמת ההמתנה הממושכת לאחי התובעת (יהלומן בעיסוקו – "תגרי"), הן מחמת שתכשיטים העשויים זהב K14 הינם מקובלים בשוק.

כב. נדגיש, כי אף אם טענת האלרגיה היתה מוכחת, אין בה בכדי לבטל המקח, אלא אם כן נאמר כך במפורש בזמן הקניה, והדבר נתבע בפרק זמן סביר.

⁶ התובעת הסבירה כי חיכתה לאחיה שיגיע מחו"ל, היות וחשבה שכשהוא יבוא איתה, יחס הנתבעים אליה יהיה יותר רציני.

⁷ לא הוצגו בפנינו קבלות וכד'.

כג. אשר על כן, אפילו היינו מקבלים את טענת התובעים שהסכום ששולם הוא 35,000 ₪, היו רשאים הנתבעים לומר: לו יהי כדבריכם, אולם אין אנו מוכנים לביטול העסקה.

כד. הנתבעים אמנם הסכימו לבטל את העסקה, אולם רק תמורת החזרת סכום נמוך יותר. אין לראות בהסכמתם זו הודאה בזכות לביטול המקח, אלא רק הסכמה לפנים משורת הדין, או הסכמה מטעמים מסחריים (רצון לשמור על יחסים טובים עם הלקוחות וכד') – הסכמה שניתנה רק תמורת החזרת סכום נמוך יותר.

כה. אשר על כן, ובהתאם לסמכותנו לפסוק הן ע"פ הדין, הן ע"פ פשרה והן לפי שיקול דעתנו, אנו סבורים כי אין לחייב את הנתבעים לבטל את העסקה תמורת יותר מ-20,000 ₪. סכום זה מגלם בתוכו גם פיצוי על העדר שירות מיטבי שהיה מצופה מהנתבעים, ומן הסתם מהווה חלק מהמחיר של התכשיט שנתבע על ידי הנתבעים.

החלטות:

1. התובעים יודיעו לנתבעים תוך 14 יום מיום מתן פסק הדין האם הם מעוניינים להשאיר את התכשיטים ברשותם, או להחזירם לנתבעים.
2. במידה והתובעים יודיעו כנ"ל כי הם מעוניינים להחזירם לנתבעים, ישלמו הנתבעים לתובעים תמורת התכשיטים סך 20,000 ₪. ביטול העסקה – החזרת התכשיטים לנתבעים והתשלום לתובעים תהיה תוך 30 יום מיום הודעת התובעים כנ"ל.
3. לאור התנהלות הצדדים, כל צד ישא בהוצאותיו.

פסק הדין ניתן היום י"ד במרחשון תש"ף, 12 בנובמבר 2019

והאמת והשלום אהבו

הרב ידידיה לביא

הרב אליעזר שנקולבסקי

הרב ניר ורגון